

[Arbejdsministeren.]

der indeholdes i Arbejdsløshedsloven, den særlig skærpede Kontrol og mange andre Ting, som blev indføjet i Loven i Besættelsestiden, ikke er medvirkende Aarsag til Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget. Adskillige unge Mennesker har fundet ud af, at de enten maa indgaa Ægteskab eller søge ind til Byerne paa et tidligere Tidspunkt, end dette eventuelt vilde være sket, saafremt de ikke havde været underkastet nogle ganske særlige Lovbestemmelser paa dette Omraade.

Jeg har i en halv Snes Aar som daglig Leder af den store Arbejdsløshedskasse, jeg her har omtalt, haft Lejlighed til at tale med en Masse Mennesker baade i By og paa Land om disse Problemer, og man har sagt ganske aabent til mig, at en hel Del unge Mennesker indgik „Tørveægteskaber“ — det er næsten blevet et Slagord. Ifølge nogle Særbestemmelser var unge Ikke-Forsørgere afskaaret fra at komme paa Arbejde i Tørvemoserne, idet deres Arbejdskraft skulde forbeholdes det egentlige Landbrug, men de fandt ud af, at saa snart man var gift, var indtraadt i den hellige Ægtestand, var man Forsørgt og havde Adgang til frit at vælge sin Beskæftigelse. Hvis der i Arbejdsløshedsloven er Særbestemmelser, som medfører den Slags Ting, kommer det, som jeg siger, til at virke imod Hensigten, for saa fjerner man ikke alene den unge mandlige Arbejder fra Landbruget, men ogsaa den unge Pige, som han gifter sig med, og som der ogsaa var Brug for i Landbruget, idet hun vander med ham ud i Tørvemosen.

Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi ser baade logisk og nøgternt paa alle disse Ting — vi har Grund til at lære af det, der sker omkring os.

Det er blevet sagt fra flere Sider, at vi vil slække paa Kontrollen med de arbejdsløse ved de Ændringer, der her er foreslaaet. Det har ikke været Hensigten. Jeg vil gerne over for de Synspunkter, der er fremsat i saa Henseende, gøre opmærksom paa, at i Arbejdsløshedslovens § 17 staar der bl. a., at en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse ikke maa yde Understøttelse til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed skyldes, at de uden fyldestgørende Grund har forladt et Arbejde; endvidere, at der ikke maa ydes Understøttelse til Medlemmer, som uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller et offentligt Arbejdsanvisningskontor eller Kommunalbestyrelsen eller Kommunens Beskæftigelsesudvalg anvist passende Arbejde.

De Medborgere, som desværre er hen-

vist til en kortere eller længere Tid af Aaret at være uden Beskæftigelse, er ikke alle Forbrydere over for Arbejdsløshedsforsikringen. Jeg vover at paastaa, at Arbejdsløshedsloven stort set bliver administreret korrekt og fuldstændig, som den skal administreres, men naturligvis gælder ogsaa her den gamle Sandhed: at hvor der handles, der spildes; ligegyldigt, hvor det er, vil der altid være lidt, der drysser til sidst. Det er imidlertid ikke muligt i en Lov at gennemføre Særparagraffer, som vil være i Stand til at forhindre dette, og det er min Opfattelse, efter at jeg nu i en halv Snes Aar har været Leder af denne Kasse, at man for det første maa anlægge det Synspunkt, at naar alle Medlemmer, som staar tilsluttet en saadan Kasse, betaler nøjagtigt det samme i Kontingent, maa de ogsaa efter Lovens Bogstav have de samme Rettigheder. Herfra kan dog bortses med Hensyn til den Forskel, der findes i Arbejdsløshedslovens Maksimumsunderstøttelsessatser.

Men Forholdet er alligevel — hvad der ogsaa er lagt Vægt paa ved Lovforslagets Udarbejdelse —, at det, der udbetales i Dagpengehjælp og Børnetillæg ud over den Maksimumsunderstøttelsessats paa 8 Kr. 40 Øre, som angaar Ikke-Forsørgere med mere end 8 Aars Medlemstid, snarere er en social Ydelse end en forsikringsmæssig Ydelse. Det er altsaa disse Ydelser til Forsørgertillægget og Børnetillægget, som i nogen Grad maa modsvares ved, at Staten yder et ekstra Tilskud til disse Satser.

Saa vidt jeg erindrer, vil Statens Tilskud til Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse — altsaa det ordinære Tilskud — i Aar komme til at ligge, ikke paa 90 pCt., som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, men paa enten 75 eller 77 pCt. af det indbetalte Kontingent. Hvis man ser paa Arbejdsløshedslovens Administration, før de ekstraordinære Tilstande indtraf, vil man se, at der i Krigsaarene er sket et Skred paa en saadan Maade, at det Grundlag, hvorpaa man dengang kunde give Tilskud, som i nogen Grad kunde skabe Balance i Forsikringen, er gaaet paa Vandring. Medens man saaledes et af de første Aar, jeg var daglig Leder af Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, fik 110 pCt. i Statstilskud af det indbetalte Kontingent, altsaa 1 Kr. 10 Øre for hver Krone, der var indbetalt af Medlemmerne, er det nu gaaet ned til 77 pCt. Efter min og Arbejdsministeriets bedste Overbevisning maa det helt rigtige Grundlag for, at man fra Statens Side kan være med til at afbalancere denne store Kasses Økonomi — og det gælder